

Bilim Ve Ütopya"nın Ocak 2003 Sayısındaki Yanılgılar

Bilim Ütopya'nın Ocak sayısındaki "Denizfiskiyelerinin gen dizilimi evrime ışık tutacak" başlıklı haberde, omurgasız bir canlı olan *Ciona intestinalis* isimli denizfiskiyesinin gen dizilimi üzerinde yapılan evrimci spekülasyonlar konu ediliyordu.

I. Yanılgı: Denizfiskiyelerinin gen dizilimiyle ilgili yanılgı

Bilim Ütopya'nın Ocak sayısındaki "Denizfiskiyelerinin gen dizilimi evrime ışık tutacak" başlıklı haberde, omurgasız bir canlı olan *Ciona intestinalis* isimli denizfiskiyesinin gen dizilimi üzerinde yapılan evrimci spekülasyonlar konu ediliyordu.

Bu haber 13 Aralık 2002 tarihli *Science* dergisinde yayınlanan bir araştırmaya dayanmaktadır. Araştırmacılar denizfiskiyesinin gen dizilimini çıkarmış ve bu canlının 16.000 gene sahip olduğunu bulmuşlardır. Çalışmayı gerçekleştiren bilim adamları, bu canlının genlerine bakılarak kordatlar ile omurgalılar arasında sözde evrimsel ilişkilerin ortaya konabileceğini ileri sürmektedirler.

Bilim ve Ütopya dergisinde de denizfiskiyesinin omurgalılara benzer ancak çok daha basit kalp ve sinir sistemine sahip olduğu belirtilmektedir.

Bu araştırma aslında evrimin önemli bir çıkmazıyla, yani Kambriyen dönemiyle yakından ilgilidir. Çünkü *Science* dergisinde de belirtildiği gibi, *Cioana intestinalis*'in atası olduğu ileri sürülen kordatlar ilk olarak 530-520 milyon yıl önce Kambriyen döneminde ortaya çıkmıştır. Konunun en can alıcı yönü ise, kordatların ilk ortaya çıktığı bu dönemde, onların sözde evrimsel torunları olmaları gereken omurgalıların da ortaya çıkmış olmasıdır. 1999 yılına kadar bilinmeyen bu gerçek, o yıl bulunan ve 530 milyon yıl yaşında oldukları belirlenen iki balık fosili ile netlik kazanmıştır. (1) *Haikouichthys ercaicunensis* ve *Mylokunmingia fengjiaoa* olarak isimlendirilen bu iki balık türü, kordatlar ile omurgalıların çağdaş olduklarını göstererek, bu konudaki evrimsel tezi çürütmüştür.

Burada bilinmesi gereken, denizfiskiyelerinin genlerinin evrime kanıt sağlamadığıdır. Yapılan şey sadece bir canlının genlerine bakıp hayal gücü kullanarak ve ön yargılar doğrultusunda evrim senaryoları ortaya koymaktan ibarettir. Birbirinin atası olarak gösterilmek istenen canlı kategorilerinin aynı dönemde ortaya çıkmış olmaları ise, bu iddiayı baştan çürütmektedir.

II. Yanılgı: Hayatın Kökeni Hakkındaki Yanılgı

Darwin, döneminin ilkel bilim atmosferi içinde ilk hücrenin ılık bir gölette başlamış olabileceğini ileri sürmüştü. Gelişen biyokimya bu iddiayı kesin olarak geçersiz kıldı. Bugün tüm çabalara karşın hayatın kökenine evrimci bir açıklama getirilebilmiş değildir. Yine de hayatın cansız maddelerden tesadüflerle başladığını bir dogma olarak benimsemiş olan evrimciler, zaman zaman spekülasyon seviyesinde iddialar ortaya koyabilmektedirler. Bilim ve Ütopya'daki son teori de bununla ilgilidir.

"Yaşamın Kökeni Hakkında Yeni Bir Tez" başlığıyla verilen haberde, William Martin ve Michael Russell isimli iki bilim adamının hayatın kökeni hakkındaki yeni teorilerine yer veriliyordu. Buna göre Martin ve Russell, deniz dibinde birikmiş demir sülfid yapılarının ilk hücrenin başlangıç yeri açısından uygun olduğunu ileri sürüyorlardı. Haberde demir sülfidin, bazı bakterilerin kullandıkları inorganik molekülleri organik moleküllere katan tepkileşimi hızlandırdığı belirtilerek, demir sülfidin hücrelere bağlı basit bağlarla birleşip bu şekilde protein gibi karmaşık moleküller oluşturabileceği ve genetik materyali harekete geçirebileceği ileri sürülüyordu.

Martin ve Russell söz konusu demir sülfid mineralinden meydana gelen ve milimetrenin yüzde biri çapındaki odacıkların bir hücre gibi çalıştığını varsaymaktadırlar. Hücre için gerekli organellerin, genetik materyalin nasıl oluşabileceğine dair ise hiçbir açıklama getirememektedirler. Hücre içi materyalin uygun şartlarda oluştuğunu "varsaymakta"dırlar. Bu durumda bu teorinin hücrenin kökenini açıklamaktan çok uzak olduğu ortadadır. Cansız maddenin hücreyi nasıl oluşturmuş olabileceğini açıkladığı iddiasında olan bir teori, öncelikle hangi cansız maddelerin hangi şekilde söz konusu ortamda birikebileceği ve en uygun şekilde organize olabileceği hakkında detaylı bir açıklama getirmek zorundadır. Hücrenin kompleks yapısı ele alındığında ise teorinin hiçbir anlam ifade etmediği daha da iyi anlaşılmaktadır.

Hücre, canlılığın en küçük birimidir ve cansız moleküllerden meydana gelmektedir. Bu cansız moleküller son derece mucizevi bir şekilde solunum yapan, enerji üreten, sindirim yapan, çoğalan ve hareket edebilen hücreyi ortaya çıkarmaktadır. Sırf hücreyi araştıran bir bilim dalı bile vardır. Hücre Biyolojisi adı verilen bu disiplin, hücre içindeki karmaşık reaksiyonları ortaya çıkarmayı hedeflemektedir. Ancak insanoğlu hücreyi hala anlayabilmiş değildir.

Nature dergisinde verilen bir haberde sırf hücre sinyallemesini araştırmak üzere dev araştırma kuruluşlarının bir araya gelerek bir enstitü kurduğu haber verilmektedir. Bu haberde bilim adamlarının ifadeleri hücrenin kompleksliğini vurgulamak açısından etkileyicidir. Henry Bourne, hücreyle ilgili şu benzetmeyi yapmıştır:

"Büyük, çok çok büyük bir kıtayı keşfediyor gibiyiz... Ve sadece birkaç liman, birkaç nehir ve az sayıda dağ sırası biliyoruz."

Hücre gibi kompleks bir yapının tesadüflerle ortaya çıkması imkansızdır. Ünlü evrimci Alexander Oparin'in günümüzden 67 yıl önce söylemiş olduğu şu sözler günümüz evrimcileri için hala geçerlidir:

"Maalesef hücrenin meydana gelişi evrim teorisinin bütününe içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (2)

III. Yanılgı: Prof. Dr. Tanju Kaya'nın Evrim Yanılgısı

Bilim ve Ütopya dergisindeki bir diğer yanılgı Prof. Dr. Tanju Kaya'nın imzasıyla yayınlanan "Doğa Tarihinde 4.5 Milyar Yıl Öncesine Yolculuk" başlıklı yazıda ortaya çıkıyordu. Sayın Kaya, söz konusu makalesinde, Ege Üniversitesi Tabiat Tarihi Müzesi'ni tanıtıyor, müzede yer alan objeler hakkında bilgiler veriyordu. Tanju Kaya, 3 sayfalık yazısında, müdürü olduğu müzeyi gerçekten başarılı bir şekilde tanıtıyordu. Ancak yazının satır aralarına sıkışmış bazı ifadeleri, canlılığın tarihi hakkında bazı yanılgılara sahip olduğunu ortaya koyuyordu.

Sayın Kaya, müzelerde insanların kültürel ve biyolojik evriminin izlerinin bulunabileceğini belirtiyor ve bu şekilde evrim teorisini her müzede delili bulunabilen ispatlanmış bir gerçek gibi tanıtıyordu. Oysa, evrim teorisi büyük bir yanılgıdan ibarettir ve ne Sayın Kaya'nın müdürü olduğu müzede, ne de dünyanın başka bir köşesindeki herhangi bir müzede bir delili bulunmamaktadır.

Çağdaş bilimin bulguları, canlılığın tesadüflerle ortaya çıkmasının mümkün olmadığını, rastgele mutasyonların ve doğal seleksiyonun canlılardaki kompleksliği açıklamanın çok gerisinde kaldığını ortaya koymuştur. Kalıtım kanunları, genetik özelliklerin nesilden nesile değişmeksizin aktarıldığını, DNA'nın yapısı herbir canlının tasarımında yüklü miktarda bilgi kullanıldığını göstermiştir. Hücre biyolojisi, moleküler biyoloji ve biyokimya sayesinde hücre içinde gerçekleşen işlemler araştırılmış, insanoğlunun hücredeki karmaşık olayları kavramanın çok gerisinde olduğu anlaşılmıştır. Paleontoloji bilimi canlıların yeryüzünde aniden ve kusursuz olarak ortaya çıktıklarını göstermiştir. Fosil kayıtlarında evrim teorisinin iddiası olan "kayıp halkalar"a rastlanmamıştır. Kambriyen patlamasına ait bulgular ise hayatın yeryüzünde aniden, yaratılışla başladığını ispatlamıştır.

Görüldüğü gibi evrim teorisi bilime rağmen sürdürülen bir propagandadır. Sayın Tanju Kaya, müzesinin böyle büyük bir bilim yanılgısına sürüklenmesini engellemelidir. Örneğin yazısında, müzede *Archaeopteryx* türüne ait bir fosilin bulunduğunu belirtirken bu canlıdan kuşların atası şeklinde söz etmiştir. Böylelikle Sayın Kaya'nın evrimci literatürde kuşların evrimsel atası olduğu savunulan canlı ile ilgili bazı yanılgıları ortaya çıkmaktadır. Oysa *Archaeopteryx* gerçek bir kuştur, herhangi bir "ilkel" yapısı yoktur. (*Archaeopteryx* hakkında detaylı bilgiler için bkz. Harun Yahya, [Hayatın Gerçek Kökeni](#), 2000)

Sayın Kaya'ya tavsiyemiz, hem kendini hem de müzesini Darwinist ön yargılardan arındırmasıdır.

1 - Oldest fossil fish caught; <http://news.bbc.co.uk/2/hi/sci/tech/504776.stm>

2- Alexander I. Oparin, Origin Of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196